

Ples te očara, najdeš si prijatelje

Srečati se s Fincem, ki je na svojem turističnem popotovanju prišel tudi v Ljubljano, morda niti ne bi bilo tako nenavadno, toda spoznati takega, ki se je odločil naučiti se slovenskega jezika in se vsaj za pol leta priključiti ljubljanski folklorni skupini, ni prav vsakdanja stvar.

Če bi rekla, da sem dvajsetletnega Helsinčana Markkua Teivainena prvič videla v Ljubljani, bi bilo v tem bolj malo resnice, kajti prav zares prvič sem ga srečala na mednarodnem folklorjem festivalu v nadvse prijaznem belgijskem mestecu Schotnu. Seveda mi takrat še na misel ni prišlo, da ga bom že čez nekaj mesecev našla v vadbenih prostorih Akademске folklorne skupine »France Marolt«.

Sedaj ta kuštrav, simpatičen in zgovoren Fincec po treh mesecih, ki jih je preživel med nami, kar dobro obvlada slovenščino, le kdaj pa kdaj si je treba v pogovoru z njim pomagati z angleščino.

- Kaj te je pravzaprav pripeljalo k nam?

Jugoslovanski plesi, ki sem jih videl v Schotnu, pa tudi sami »Maroltovci«, so me tako navdušili, da me je zamikalo ogledati si vašo deželo in se morda še časa naučiti. Ko sem zvedel, da bo AFS »France Marolt« prišla gostovat k nam na Finsko, mi je prišlo na misel, da bi bilo čudovito, ko bi lahko v svoji deželi plesal vaše plesne.

- Folklor ti je zelo pri srcu. Kdaj si se prvič srečal z njo?

Pred devetimi leti. Vendar je to bilo precej neprosto-voljno.

- Kako to misliš?

Vse skupaj se je začelo tiste-ga dne, ko sem šel z mamo in njenimi sodelavci na izlet. Z nami je bila tudi mamina prijateljica s hčerko, ki je plesala pri neki folklorni skupini. V pogovoru sem prehitro in čisto nepremišljeno »znil«, da bi se tudi sam poskusil v plesu. Že isti hip mi je postalo žal, a bilo je prepozno. Na prvo vajo me je pospremila stara mama, ki mi je prepričala, da bi zbežal proč, kar sem si takrat močno želel. Pravzaprav je vztrajnost moje stare mame bila prav neverjetna. Vztrajala je cele tri mesece, v tem času pa se je tudi meni začelo vse skupaj zdeti zanimivo. Saj veš, kako to gre: ples te očara, najdeš si dobre prijatelje...

- In kateri naš ples te je najbolj očaral?

Videl sem ples, ki se med seboj zelo razlikujejo: glede muzike, instrumentov, korakov, noš... Vsak ima nekaj privlačnega. Pa vendarle mi je Glamoč nekako najbolj pri srcu. Čisto nekaj posebnega je. V sebi ima nekaj skoraj primitivnega, saj gre pri njem za vprašanje obstoja ženske.

Glamoč je Starobosansko kolo iz okolice Glamoča. V redkih plesih je socialni značaj tako izrazit kot v Starobosanskem kolu. Pri plesu namreč fantje izbirajo bodočo ženo, zato preizkušajo zdravje deklet, ki morajo med plesom pokazati svojo moč in vzdržljivost. Kot večina kol iz notranjosti Bosne in Hercegovine se tudi to pleše brez glasbene spremljave, ritem dajata le topot nog in zven nakita.

Bližala se je ura začetka vaje in že sem se zbal, da je najinega pogovora konec. Vendar tokrat Markku ni odšel plesat. In šele tedaj sem opazila, da ima roko v mavcu.

- Kaj se ti je pa zgodilo?

Čisto neverjetna zgodba. S prijateljem sva zadnjič hodila po mestu in jedla slive. Koščic se je bilo treba znebiti in on je to storil tako, da je vsako brcnil v zrak. Tako je slučajno zadel tudi mojo roko, pravzaprav prst. Stvar sploh ni bila videti tako resna, a sem vseeno dobil izdatno količino mavca. In adijo moj ples za nekaj časa!

- Koliko časa pa misliš še ostati v Ljubljani?

Želel sem ostati eno leto, ali vsaj pol, toda vse kaže, da bom že čez nekaj dni moral nazaj v Helsinke. Moji prihranki so začeli kopneti in zato sem se hotel zaposliti, da bi kaj zaslužil. A ravno štiri dni preden bi nastopil službo v Hoji (razkladal in nakladal bi nekakšne plohe) se mi je zgodila ta reč z roko. Sedaj mi ostane le še majhno upanje, da se zaposlim kot varnostnik v neki ljubljanski tovarni. Če pa se tudi to izjalovi, mi ne bo preostalo drugega, kot da se za nekaj časa vrnem domov. Vendar zagotovo pridem čez kakšen mesec nazaj.

- Kaj pa počneš v prostem času, ko ni vaj?

V kino grem, ali pa v disco. Sprehajam se, potepam s prijatelji... ne, dolgčas mi pa res ni.

- Pa nimaš nič domotožja?

O, malo že, a kaj, ko me ne prestando vleče v nove in neznanе kraje. Rad bi spoznal to »žogo«, na kateri živim. Sem neke vrste sanjač. Ali ne bi bilo lepo, če na svetu ne bi bilo meja? Navsezadnje sem Fincec le zato, ker sem rojen na Finskem. Prav lahko bi živel tudi kje drugje.

- Tudi v Ljubljani?

Zakaj pa ne?!

MILICA GOJANOVIĆ

INFORMACIJA O MDB, KI JIH ORGANIZIRA OK ZSMS LJUBLJANA CENTER

Gremo v brigade!

Naša občinska konferenca v letošnjem letu organizira 8 MDB in sicer 1 pionirsko in 7 mladinskih.

V treh izmenah bodo mladinci delali na naslednjih akcijah:

- v juniju imamo organizirane 4 brigade in sicer: Suha krajina, Kutina, Bijelina in Titograd, ki sta bratski brigadi
- v juliju imamo organizirano 1 brigado v Sloveniji in sicer Kozjansko

- v avgustu pa imamo 2 brigadi, Belo krajino in Črnogorsko primorje

- ter pionirsko brigado Istra III. izmena, ki je zvezna akcija

Sodelujemo tudi z zvezo prijateljev mladine pri organiziranju pionirske brigade Boško Buha, ki dela na akciji Sava-Zagreb. Za vse te akcije organiziramo 268 brigadirjev in 20 pionirjev. Kot vse druge občinske konference imamo tudi mi probleme pri pridobivanju brigadirjev za nekatere akcije. Predvsem pa pogrešamo prijave študentov, kar je že kronični problem.

Najmanj prijavljenih imamo na akcijah: Suha krajina I. izmena, Kutina I. izmena, Kozjansko II. izmena in Bela krajina III. izmena. Če se kdo od vas odloči za udeležbo na mladinski delovni akciji, bo dobrodošel na vseh zgoraj navedenih, kot tudi na vseh drugih akcijah.

Verjetno ni potrebno razlagati vloge in namena MDB, ki ne pomeni samo združevanja mladih na delovnem principu, ampak pomemben člen v graditvi samoupravnega socialističnega lika mlade osebnosti, ki bo jutri za strojem v tovarni, za šolsko klopjo ali kot vodja delovne enote sprejela odgovorne družbene pomembne naloge.

Vabimo te, da se oglasiš na naši občinski konferenci, Prešernova 26 ali na telefon 324-891, da se bomo dogovorili za tvoj odhod na MDB.

STANKA MARIN

PEVSKI ZBOR DO COMMERCE V MEDNARODNEM LETU STAREJŠIH

»Kdo bi pel? ...

Pevski zbor Commerce je mlad zbor. Najprej so na oglašeno desko v delovni organizaciji zapisali: »Kdo bi pel? ...« in potem so se zbrali moški in po nekaj vajah zapeli ob proslavah 27. aprila in 1. maja v delovni organizaciji. Nato so nastopili na srečanju moških in ženskih pevskih zborov ter manjših vokalnih skupin bežigradske občine v počastitev 40. obletnice vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti in prejeli priznanje. Najprej je bilo v zboru le 12 pevcev, nekaj od teh iz Commerce, pomoč pa so nudili pevci Grafike, ki še danes najbolj zvesto in vestno hodijo na vaje. Jeseni so se pevcem pridružile še ženske iz delovne organizacije Commerce in še nekaj moških, tako jih je danes skupaj 33. Zbor vodi prof. Srdjan Ribarovič strogo in vendar z razumevanjem, predvsem pa uspešno.

Zbor je bil ustanovljen na pobudo DO Commerce in deluje pod pokroviteljstvom konference IOOS Commerce. Namen zbora je, da razvija, ohranja in širi narodno, umet-

no in revolucionarno pesem, da s kulturnoprosvetnim delom dviga splošno in pevsko kulturo in politično ter moralno zavest članov zbora.

V mednarodnem letu starejših si je zbor zadal nalogo nastopati v domovih za starejše občane v Ljubljani in zunaj nje, da s svojim obiskom in pesmijo prinesejo urice prijateljske razvedrila starejšim. Pri dosedanjih nastopih je sodeloval vokalni kvartet »Zora« iz prosvetnega društva Savlje, ki ga tudi vodi prof. Ribarovič. Doslej so nastopali ob slovenskem kulturnem prazniku 8. februarju v Domu za starejše občane za Bežigradom, 31. marca v Domu v Biječičevi ulici in 23. aprila na Taboru. Načrtujejo še nastop v Domu na Bokalcu. Program obsega slovenske in koroške narodne, pa tudi »Zdravico« in »Jugoslavijo« ter nekatere pesmi iz drugih republik.

Posebno ponosen je mešani pevski zbor Commerce, da bo nastopal na slovesni otvoritvi Ex tempore Ljubljana 82 v atriju Magistrata.

A. C.

Se bodo občani odzvali vabilu etnografskega muzeja?

Narodne noše niso le za muzej

Slovenski etnografski muzej je s svojimi etnologi spet pripravil privlačno novost. Razstavil je narodne noše jugoslovanskih narodov in tako pozdravil tudi nedavni deveti kongres ZKS. Z 52 nošami sodelujejo etnografski muzeji iz vseh republik in pokrajin, tako da nam je do jeseni na očeh vse bogastvo in barvitost ljudske ustvarjalnosti Jugoslavije. Zraven je še nekaj fotografij in v predverju nekaj vitrin z vzorci narodnih noš in z literaturo o ljudskih nošah ter vezeninah. Zakaj?

Muzej želi privabiti čim več obiskovalcev, zlasti takšnih, ki bi bili pripravljeni, da na podlagi tam

razstavljenih vzorcev oziroma noš tudi sami ustvarijo kaj lepega. Če bi se nabralo nekaj navdušencev in prineslo v muzej svoje izdelke, bi tam prav radi priredili razstavo o razstavi. Na ta način naj bi bil obisk razstave tudi koristen in spodbuden, saj so narodne vezanine zadnje čase zelo čislane. Tisti, ki znajo vesti, šivati in plesti, bodo med nošami našli nešteto zamisl in vzorov, in škoda bi bilo, če jih ne bi skušali posnemati. Noše naših narodov so namreč tako bogate, da sodijo med najlepše v Evropi. Zato naj bi ne sodile samo v muzej.

A. A.

Priprave na poletje

Lani je bilo središče Ljubljane, zlasti stari del mesta, živahnejši kot prejšnja leta. Pri Konjskem repu, Makalonci, Zlati ladjici in tudi drugod so gostinci poleti imeli več miz na prostem, zato je bilo tudi gostov več, kot prejšnja leta. Njihova živahnost pa se je pod okriljem noči pogosto spremenila v razgrajanje, kar je motilo stanovalce bližnjih hiš. Zato, da bi na tem, turistično zelo privlačnem in zanimivem območju uskladili interese, so se nedavno sestali predstavniki krajevnih skupnosti Stara Ljubljana in Trg osvoboditve, gostincev, ter komiteja za družbeno planiranje in gospodarstvo. Razšli so se z dogovorom, da do srede maja vsak pripravi svoje programe ter ideje, kako v različne namene izrabiti prostor v tem lepem delu Ljubljane. Takrat, ko bo znano, kaj bi želeli tisti, ki živijo ali pa delajo na tem območju, se bodo znova sestali ter se dogovorili, kako interese uskladiti. Upajmo, da zaradi tega ta del mesta ne bo manj privlačen za številne ljubljance in turiste, da pa bo le nekoliko več reda in snage kot lani.

(AV)

Plečnikova ograja spet na suhem

Društvo za raziskovanje morja in podvodne športe, ki ima svoje prostore v občini Center, v Križevniški ulici, praznuje v teh dneh 30. obletnico obstoja. V soboto, 15. maja bodo imeli člani tega najštevilnejšega društva potapljačev v Jugoslaviji, ki šteje prek 250 članov, slavnostno sejo skupščine na Magistratu. Spomnili se bodo zaslužnih članov in jim podelili priznanja za požrtvovalno delo. V soboto, 8. maja pa je reševalna skupina, ki šteje 16 članov, to obletnico delovno proslavila. Pod Čevljarskim mostom je skupina potapljačev navezala ter s pomočjo žerjava, ki ga je posodilo Komunalno podjetje Ljubljana, spravila na površje dele ograje mostu, ki je bila izdelana po Plečnikovih načrtih. Odkrili so jo na dnu Ljubljanske ob zadnji vaji, ko so čistili dno Ljubljane, ter tako na poseben način prispevali svoj delež za čisto in zeleno Ljubljano.

(AV)